ANUL XIII. No. 2160. — 4 PAGINI 3 LEI — Vineri 4 Septembrie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni .... „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu .... „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

TUDOSE ŞI GALLIENNE AU CAŞTIGAT ETAPA IV-a

Au luat plecarea doar 35 concurenţi; cinci—între cari Mormocea—au abandonat la Cernăuţi; pe parcurs incidente fără însemnătate

VATRA DORNEI, 2. ((Prin telefon dela trimişii noştri speciali). — Dramatica etapă de eri, dintre Iaşi şi Cernăuţi nu şi-a epuizat bilanţul cu senzaţionalele întâmplări pe care le-aţi citit în reportajul nostru de eri. După abandonul germanului Busse, deţinătorul tricoului galben şi groasnicul ghinion al lui Niculae Ţapu, am înregistrat astăzi, la plecarea în cea de a patra etapă, un supliment senzaţional, făcând parte din menu-ul etapei de eri: Virgil Mormocea, din echipa noastră naţională, n'a luat plecarea în etapa Cernăuţi—Vatra Dornei.

L-am găsit prezent la start, însă în haine de stradă. Nu ne-a venit să ne credem ochilor. Ştiam că Mormocea a parcurs cu multă dificultate distanţa dintre Iaşi şi Cernăuţi, dar nici prin gând nu ne-ar fi trecut că va abandona cursa în etapa următoare.

Faţă de surprinderea şi de mâhnirea noastră, Mormocea ne-a rugat să-l credem că nu mai poate continua, oricât de mare i-ar fi voinţa şi oricât beton armat de ambiţie ar pune la temelia intenţiei de a termina turul. E imposibil. Il supără rău de tot, inima. Eri, puţin înainte de sosirea în Cernăuţi, a simţit că se prăpădeşte. De-abia a mai putut să răsufle.

Nu e de glumit cu inima...

Cantily merge înainte!

Dacă Mormocea ne-a făcut dureroasa surpriză de a nu lua plecarea, în schimb bătrânul Cantily a fost protos la start pentru a continua cursa. Cum vă spuneam şi eri, moşul e ferm hotărît să termine circuitul, chiar dacă ar fi să ajungă la Bucureşti de sărbătorile Crăciunului...

Trebue să vă spun, că bătrânul şi ambiţiosul alergător bucureştean nu trădează nici o urmă de oboseală depe urma celor 700 kilometri străbătuţi până acum cu bicicleta. Parc'ar fi clădit din oţel. Un oţel care n'a ruginit nici la vârsta de 68 ani.

Startul este luat de 35 concurenţi, din cei 40 de alergători, calificaţi în urma etapei de eri. In afară de Mormocea, au abandonat însă şi Gociman, Cogan, Ioneşan şi Bordea. Frumoasă recoltă, cum se vede...

Plecarea a fost întârziată din cauza a două maşini însoţitoare, care s'au defectat. Până să fie repuse în ficţiune, concurenţii au făcut o cură de aşteptare şi odată cu ei şi publicul, venit, de cu dimineaţă, în număr extrem de mare, pentru a face onorurile plecării...

După vreo jumătate de oră, lucrurile s'au clarificat. Eforturile depuse pentru repararea maşinilor n'au dus la niciun rezultat şi, de voie de nevoie, oficialii s'au hotărît să urmărească peripeţiile cursei, din autobuz.

D. prefect Vântu a lăsat steagul la ora 9 şi 25 minute, cu o întârziere de mai bine de 40 minute.

Abulnar pleacă primul şi ceilalţi concurenţi se duc repede după el, îndemnaţi de un vânt puternic, care bate din spate, facilitând viteza cursei.

Drumul e foarte bun. O şosea netedă ca un parchet, pe care ţi-e mai mare dragul să încerci sprinturi şi să te aventurezi fără teamă. Aşa ar fi, dacă şoseaua ar merge liniştită, fără toboganele urcuşurilor şi coborîşurilor. Drumul e însă ca un montagne russe.

Decorul se schimbă în permanenţă... Când o vale pe untdelemnul căreia bicicletele alunecă cu o viteză de peste 50 kilometri pe oră, când un deal afurisit, pe care alergătorii îl cucerese anevoie, pedalând din răsputeri şi cu o viteză de cel mult 15 kilometri la oră.

Ca şi până acum, nu plecăm odată cu caravana, ci mai zăbovim în Cernăuţi o jumătate de oră, pentru a prinde apoi plutonul în plină luptă de supremaţie.

La kilometrul 19, îl ajungem pe Marius Tudor, care pedalează anevoie. E o oră şi 20 minute dela plecarea din Cernăuţi, şi, iată, Marius Tudor n'a parcurs decât 19 kilometri, ceeace spune că a mers cu o medie de 15 kilometri pe oră. Probabil că s'a găsit în dificultate nu numai la urcuşuri, ci a mers cu pre cauţiune şi la pante, desăvârşindu-şi astfel întârzierea pe care o are faţă de restul concurenţilor.

Un „mincinos"

1 kilometru mai încolo, dăm peste jandarmul Martin Gavrilă, care a coborît şi procedează la înlocuirea cadrului rupt într'o căzătură, soldată, deopotrivă şi cu o rană la genunchiul drept. Mai mergem ce mai mergem şi îl găsim şi pe Uşer, care se vaită de stomac şi ne împărtăşeşte intenţia de a abandona. Nu-l mai crede însă nimeni. Nu ştiţi, mincinosul nu este crezut nici când spune adevărul...

Românul are şapte suflete în pieptu-i de aramă

Ei, dar cine e alergătorul acela din faţa noastră, care pedalează cu atâta desinvoltură?

Ne apropiem şi îl identificăm: e bătrânul Cantily. După cum vedeţi, a lăsat în urma lui pe Uşer, pe Martin şi pe Marius. Din ce în ce mai al dracului, moşul...

In momentul însă când îl ajungem, Cantily nimereşte cu bicicleta într'o piatră buclucaşe şi cade sub privirile noastre consternate şi îngrijorate.

Coborîm repede din maşină pentru a-i da ajutoare, pronosticând în acelaş timp, fiecare dintre noi, că atâta i-a fost...

N'apucăm însă decât să schiţăm intenţia de a-i da o mână de ajutor, şi, cu o uşurinţă tinerească, presupusa victimă se ridică, se şterge tacticos de praf, încalecă pe bicicletă şi continuă să pedaleze ca şi cum nu s'ar fi întâmplat nimic. Hotărât lucru, bătrânul Cantily şi-a pus în gând să ne poarte din surpriză în surpriză...

Accelerăm viteza şi îl găsim la kilometrul 36 pe Hapciuc, care crăpase braţul din stânga al pedalierului. Hapciuc fusese în primul pluton, în momentul când s'a produs accidentul, dar tot aşteptând atelierul de reparaţii, întârziase aproape 40 minute şi acum se afla, în mod firesc, la o mare distanţă de lotul fruntaş al caravanei.

Şi lucruri urâte

Aici, vom deschide o foarte regretabilă paranteză şi vom denunţa opiniei publice gestul de o uluitoare nesportivitate al unui domn căpitan, pe nume Aslan, din gruparea Metropola. Intâmplarea a făcut să treacă pe lângă Hapciuc exact în momentul când i s'a rupt braţul pedalierului. Şi tot întâmplarea a făcut ca d. căp. Aslan să fie înzestrat cu cele trebuincioase reparaţiei pedalierului. In câteva minute, dacă d. Aslan ar fi mărturisit o elementară doză de sportivitate, Hapciuc ar fi putut repara accidentul şi s'ar fi luat imediat după plutonul fruntaş, al cărui membru fusese până atunci.

La statuia Alex. Cuza

Germanii Buse şi Kutzbach revizuind bicicletele la popasul dela Iaşi

Veţi crede însă, că d. căp. Aslan a găsit de cuviinţă să refuze orice ajutor? Şi totuşi aşa a fost, deşi era vorba de un alergător al echipei naţionale.

Zău, ne pare rău că n'avem fotografia domnului căpitan Aslan. Nu de alta, dar poate e propus spre decorare în urma întâmplării pe care v'o relatez în rândurile acestea.

Cu steaguri şi fanfară

Peste câteva minute ajungem la oraşul Siret, unde concurenţii fuseseră primiţi cu steaguri şi cu fanfară. Găsim oraşul frumos pavoazat, ca o mărturisire convingătoare a atenţiunei şi a dragului cu care fuseseră primiţi cicliştii de populaţia locală.

La kilometrul 40, dăm peste un individual izolat. Cale de un kilometru mai departe nu întâlnim ţipenie de om. Abia la kilometrul 50, îl găsim pe Anton Bartoş, în pană.

Tudose e supărat

Câteva sute de metri mai încolo îl ajungem pe locotenentul Cercel, în fulgarinul căruia vântul îşi găseşte mereu de joacă. Il întrebăm dacă nu vrea să ne dea fulgarinul şi să poată pedala în voie. Cercel ne primeşte propunerea cu bucurie, şi, într'adevăr, scăpat de piedica fulgarinului, începe să pedaleze cu mai mult brio.

La kilometrul 55, o pană ingrată îi face mizerii lui Savanoff. Trecem de el şi-l găsim la alte 500 metri pe Tudose, care rupsese bicicleta şi o luase pe aceea reparată a lui Ţapu.

— Cum merge?

— Nu merge deloc. Nu-mi convine bicicleta asta şi pace.

Tudose se vaită, dar nu neglijează, în timpul acesta, să pedaleze de mama focului, mâncând kilometri cu viteza unui accelerat...

Momente de emoţie

Il lăsăm şi plecăm mai departe, surprinzând un grav accident al turcului Kirkor. In plină viteză, Kirkor s'a lovit năprasnic de o şaretă şi s'a prăbuşit în şanţul şoselii.

Ne-am apropiat cu teamă de locul accidentului. Violenţa cu care se produsese ciocnirea ne strecurase în suflet bănueli tragice.

Din fericire ,accidentul nu avea proporţiile pe care le propusesem noi. Kirkor nu murise: leşinase doar. Dar aşa întins cum era, galben ca ceara şi însângerat la cap şi la gât, oferea ochilor identitatea unui mort.

L-am ridicat din şanţ, l-am stropit cu apă rece şi l-am dat apoi în primire internului Gheorghiu, dela „Salvare", care l-a readus în simţiri.

Plecăm din nou şi îl găsim în dreptul kilometrului 59, pe Hapciuc, care trecuse pe lângă noi, în timp ce ne ocupam cu bietul Kirkor. Alergătorul român e, din nou în pană. De data aceasta însă o pană mai puţin îndărătnică, pe care o repară în mai puţin de două minute, ajungând repede la nivelul fraţilor Vasile şi Ştefan Dinu, care pedalau cu un puternic 40 pe oră.

De-aci însă şi până la plutonul fruntaş mai mergem multă vreme. Trec minutele unul după altul şi nici urmă de pluton. Iată, sunt zece minute de când ne-am despărţit de grupul lui Hapciuc şi al fraţilor Dinu şi nu zărim încă pe linia dreaptă a şoselii pe niciunul din protagoniştii cursei.

Unde-or fi. Doamne?

Iarăşi mergem şi iarăşi mergem şi hât târziu, după 20 minute bune de maşină ,consumate cu o grabă de 70 kilometri pe oră, dăm peste plutonul vedetelor.

Cursa o conduce jugoslavul Prosinek, urmat de-aproape de Kutzbach Grgac, Galienne, Abulnar, Daniel I, etc. Sunt 19 alergători în acest pluton. Lipsesc, dintre aşi, Tudose şi Hapciuc, acest Hapciuc pe care îl încearcă astăzi toate penele depe lume, plus nesportivitatea căpitanului Aslan...

Odată făcut inventarul întregului pluton, nu ne mai rămâne decât să oprim şi să aşteptăm sosirea celorlalţi concurenţi pe care i-am lăsat pe drum.

In chiar momentul când oprim maşina, îşi face apariţia Tudose, într'o viteză nebunească. Ştiţi, cu bicicleta aceea care, vorba lui, nu-i convine deloc.

Mi-e imposibil să vă redau tabloul acestei fugi fascinate, în care om şi bicicletă se contopiseră parcă în aceleaşi doruri şi biruinţa...

De unde ne gândisem să oprim, ne luăm după Tudose şi îl urmărim verificându-i viteza de 45 kilometri pe oră, până în dreptul kilometrului 67, unde „nebunul" ajunge plutonul, sub ochii miraţi ai celorlalţi alergători, care parcă l'ar întreba: „dar pe unde fuseşi, dom'le?"

La kilometrul 67 ne oprim .Se opreşte şi sârbul Abulnar şi bea de zor apă cu garnitură de ciocolată. E liniştit. Nu se sinchiseşte că plutonul şi-a văzut de drum şi se află acum la o distanţă de circa un kilometru.

Alura cursei e extrem de rapidă. Nu e vorbă că drumul coboară şi nu e nevoie de prea mult efort pentru a se realiza o viteză de 40 kilometri pe oră.

Grgac încearcă să evadeze, forţând trena cursei. Galienne accelerează şi el, iar Kutzbach, Tudose şi ceilalţi nu sunt dispuşi nici ei să „înghită" vre-un hap.

In schimb, ceilalţi componenţi ai grupului luptă din greu pentru a se putea menţine nivelul înaintaşilor în şarabanda aceasta de viteză.

Până la Suceava nu se produce nici o schimbare mai importantă.

Sprintul dela Suceava

La Suceava, plutonul se avântă în întrecerea unui sprint răsplătit cu două premii modeste, ca pentru puterile Sucevei, dar cu atât mai meritoase.

Un premiu 1 de 500 lei primului român sosit în Suceava şi un al doilea premiu tot de 500 lei, pentru primul sosit din rândurile alergătorilor străini.

Sprintul îl câştigă, — nici Galienne, nici Grgac, nici Kutzbach, — — îl câştigă Prosinek, care învinge la luptă mare pe Kutsbach. Al treilea se clasează Grgac.

Celălalt premiu, pentru români, e cucerit de Vasile Dinu, care trece potoul cu o jumătate roată înainte de Tudose.

Imediat după eşirea din Suceava, Hrenciuc şi Abulnar reintră în pluton, care numără astfel 20 de alergători. E, prinurmare, un pluton impozant, iar viteza cu care pedalează e surprinzător de rapidă, după oboseala celor 80 de kilometri de până acum, parcurşi fără nici o oprire.

Curând Tudose are o nouă pană, dar o repară repede şi reajunge plutonul fără dificultate.

A mai recuperat din distanţa care îl separa de leaderi şi Hapciuc. Nu mai e în întârziere decât cu 18 minute. Multe, incontestabil, dar gândiţi-vă, că era, la un moment dat în restanţă cu mai bine de 40 minute...

Popas

Un prim popas îl fac alergătorii în comuna Ilieşti, unde sătenii au eşit cu găleţi cu apă la marginea şoselii şi le pun la dispoziţia alergătorilor. Toată lumea coboară şi se... reconforteazâ cu apă.

Pe valea care urmează după satul Ilieşti, plutonul se desface. Tudose, Grgac şi Galienne domină lotul, în timp ce Abulnar, simţindu-se rău, opreşte şi face apel la serviciile valorosului Gheorghiu, excelent intern şi tot odată un pasionat sportiv...

Tudose cucereşte un nou premiu

La orizont apare târgul Gura Humorului unde autorităţile locale au instituit — pentru stimularea onor concurenţilor... — două premii. Vom avea deci un sprint.

Gonim, îi întrecem pe toţi şi ne instalăm pe linia de sosire.

Plutonul fruntaş vine furtună. Vom

(Continuare în pag. 2-a)

